

1. Тогда сказал первосвященник: так ли это?

УПО: Запитав тоді первосвященник: Чи це так?

KJV: Then said the high priest, Are these things so?

2. Но он сказал: мужи братия и отцы! послушайте. Бог славы явился отцу нашему Аврааму в Месопотамии, прежде переселения его в Харран,

УПО: Степан же промовив: Послухайте, мужі-браття й отці! Бог слави з'явивсь

Авраамові, отцеві нашому, як він у Месопотамії був, перше ніж оселився в Харані,

KJV: And he said, Men, brethren, and fathers, hearken; The God of glory appeared unto our father Abraham, when he was in Mesopotamia, before he dwelt in Charran,

3. и сказал ему: выйди из земли твоей и из родства твоего и из дома отца твоего, и пойдь в землю, которую покажу тебе.

УПО: і промовив до нього: Вийди із своєї землі та від роду свого, та й піди до землі, що тобі покажу.

KJV: And said unto him, Get thee out of thy country, and from thy kindred, and come into the land which I shall shew thee.

4. Тогда он вышел из земли Халдейской и поселился в Харране; а оттуда, по смерти отца его, переселил его [Бог] в сию землю, в которой вы ныне живете.

УПО: Тоді він вийшов із землі халдейської, та й оселився в Харані. А звідти, як умер йому батько, Він переселив його в землю оцю, що на ній ви живете тепер.

KJV: Then came he out of the land of the Chaldaeans, and dwelt in Charran: and from thence, when his father was dead, he removed him into this land, wherein ye now dwell.

5. И не дал ему на ней наследства ни на стопу ноги, а обещал дать ее во владение ему и потомству его по нем, когда еще был он бездетен.

УПО: Та спадщини на ній Він не дав йому навіть на крок, але обіцяв дати її на володіння йому й його родові по нім, хоч дитини не мав він.

KJV: And he gave him none inheritance in it, no, not so much as to set his foot on: yet he promised that he would give it to him for a possession, and to his seed after him, when as yet he had no child.

6. И сказал ему Бог, что потомки его будут переселенцами в чужой земле и будут в

порабощении и притеснении лет четыреста.

УПО: І сказав Бог отак, що насіння його буде приходьком у краї чужому, і поневолять його, і будуть гнобити чотириста років.

KJV: And God spake on this wise, That his seed should sojourn in a strange land; and that they should bring them into bondage, and entreat them evil four hundred years.

7. Но Я, сказал Бог, произведу суд над тем народом, у которого они будут в порабощении; и после того они выйдут и будут служить Мне на сем месте.

УПО: Але Я сказав Бог буду судити народ, що його поневолять. Опісля ж вони вийдуть, і будуть служити Мені на цім місці.

KJV: And the nation to whom they shall be in bondage will I judge, said God: and after that shall they come forth, and serve me in this place.

8. И дал ему завет обрезания. По сем родил он Исаака и обрезал его в восьмой день; а Исаак [родил] Иакова, Иаков же двенадцать патриархов.

УПО: І дав Він йому заповіта обрізання. І породив так Ісаака, і восьмого дня він обрізав його. А Ісаак породив Якова, а Яків дванадцятьох патріархів.

KJV: And he gave him the covenant of circumcision: and so Abraham begat Isaac, and circumcised him the eighth day; and Isaac begat Jacob; and Jacob begat the twelve patriarchs.

9. Патриархи, по зависти, продали Иосифа в Египет; но Бог был с ним,

УПО: А ті патріярхи позаздрили Йосипові, і продали його до Єгипту. Але Бог був із ним,

KJV: And the patriarchs, moved with envy, sold Joseph into Egypt: but God was with him,

10. и избавил его от всех скорбей его, и даровал мудрость ему и благоволение царя Египетского фараона, [который] и поставил его начальником над Египтом и над всем домом своим.

УПО: і його визволив від усіх його утисків, і дав йому благодать та мудрість перед фараоном, царем єгипетським, а він настановив його за правителя над Єгиптом та всім своїм домом.

KJV: And delivered him out of all his afflictions, and gave him favour and wisdom in the sight of Pharaoh king of Egypt; and he made him governor over Egypt and all his house.

11. И пришел голод и великая скорбь на всю землю Египетскую и Ханаанскую, и отцы наши не находили пропитания.

УПО: А як голод прийшов на всю землю єгипетську та ханаанську, та велика біда, то

поживи тоді не знаходили наші батьки.

KJV: Now there came a dearth over all the land of Egypt and Chanaan, and great affliction: and our fathers found no sustenance.

12. Иаков же, услышав, что есть хлеб в Египте, послал [туда] отцов наших в первый раз.

УПО: Коли ж Яків зачув, що в Єгипті є збіжжя, то послав батьків наших уперше.

KJV: But when Jacob heard that there was corn in Egypt, he sent out our fathers first.

13. А когда (они пришли) во второй раз, Иосиф открылся братьям своим, и известен стал фараону род Иосифов.

УПО: А як удруге послав, то був пізнаний Йосип братами своїми, і фараонові знаний став Йосипів рід.

KJV: And at the second time Joseph was made known to his brethren; and Joseph's kindred was made known unto Pharaoh.

14. Иосиф, послав, призвал отца своего Иакова и все родство свое, душ семьдесят пять.

УПО: Тоді Йосип послав, щоб покликати Якова, батька свого, та всю родину свою сімдесят і п'ять душ.

KJV: Then sent Joseph, and called his father Jacob to him, and all his kindred, threescore and fifteen souls.

15. Иаков перешел в Египет, и скончался сам и отцы наши;

УПО: І подався Яків в Єгипет, та й умер там він сам та наші батьки.

KJV: So Jacob went down into Egypt, and died, he, and our fathers,

16. и перенесены были в Сихем и положены во гробе, который купил Авраам ценою серебра у сынов Еммора Сихемова.

УПО: І їх перенесли в Сихем, і поклали до гробу, що Авраам був купив за ціну срібла від синів Еммора Сихемового.

KJV: And were carried over into Sychem, and laid in the sepulchre that Abraham bought for a sum of money of the sons of Emmor the father of Sychem.

17. А по мере, как приближалось время [исполниться] обетованию, о котором клялся Бог Аврааму, народ возрастал и умножался в Египте,

УПО: А коли наближавсь час обітниці, що нею Бог клявсь Авраамові, розрісся народ і намножився в Єгипті,

KJV: But when the time of the promise drew nigh, which God had sworn to Abraham, the people grew and multiplied in Egypt,

18. до тех пор, как восстал иной царь, который не знал Иосифа.

УПО: аж поки настав інший цар ув Єгипті, що не знав уже Йосипа.

KJV: Till another king arose, which knew not Joseph.

19. Сей, ухищряясь против рода нашего, притеснял отцов наших, принуждая их бросать детей своих, чтобы не оставались в живых.

УПО: Він хитро наш люд обманив, і силою змушував наших отців викидати дітей своїх, щоб вони не лишались живі.

KJV: The same dealt subtilly with our kindred, and evil entreated our fathers, so that they cast out their young children, to the end they might not live.

20. В это время родился Моисей, и был прекрасен пред Богом. Три месяца он был питаем в доме отца своего.

УПО: Того часу родився Мойсей, і гарний він був перед Богом. Він годований був у домі батька свого три місяці.

KJV: In which time Moses was born, and was exceeding fair, and nourished up in his father's house three months:

21. А когда был брошен, взяла его дочь фараонова и воспитала его у себя, как сына.

УПО: А коли він був викинений, то дочка фараона забрала його, та й за сина собі його вихохла.

KJV: And when he was cast out, Pharaoh's daughter took him up, and nourished him for her own son.

22. И научен был Моисей всей мудрости Египетской, и был силен в словах и делах.

УПО: І Мойсей був навчений всієї премудрости єгипетської, і був міцний у словах та в ділах своїх.

KJV: And Moses was learned in all the wisdom of the Egyptians, and was mighty in words and in deeds.

23. Когда же исполнилось ему сорок лет, пришло ему на сердце посетить братьев своих, сынов Израилевых.

УПО: А коли йому сповнилося сорок років, йому спало на серце відвідати братів своїх, синів Ізраїлевих.

KJV: And when he was full forty years old, it came into his heart to visit his brethren the children of Israel.

24. И, увидев одного из них обижаемого, вступился и отмстил за оскорбленного, поразив Египтянина.

УПО: Як угледів же він, що одному з них діється кривда, заступився, і відомстив за окривдженого, убивши єгиптянина.

KJV: And seeing one of them suffer wrong, he defended him, and avenged him that was oppressed, and smote the Egyptian:

25. Он думал, поймут братья его, что Бог рукою его дает им спасение; но они не поняли.

УПО: Він же думав, що брати розуміють, що рукою його Бог дає їм визволення, та не зрозуміли вони.

KJV: For he supposed his brethren would have understood how that God by his hand would deliver them: but they understood not.

26. На следующий день, когда некоторые из них дрались, он явился и склонял их к миру, говоря: вы братья; зачем обижаете друг друга?

УПО: А наступного дня, як сварились вони, він з'явився й хотів погодити їх, кажучи:

Люди, ви браття, чого один одного кривдите?

KJV: And the next day he shewed himself unto them as they strove, and would have set them at one again, saying, Sirs, ye are brethren; why do ye wrong one to another?

27. Но обижающий ближнего оттолкнул его, сказав: кто тебя поставил начальником и судьей над нами?

УПО: А той, що ближнього кривдив, його відіпхнув та сказав: Хто наставив над нами тебе за старшого й суддю?

KJV: But he that did his neighbour wrong thrust him away, saying, Who made thee a ruler and a judge over us?

28. Не хочешь ли ты убить и меня, как вчера убил Египтянина?

УПО: Чи хочеш убити й мене, як учора вбив ти єгиптянина?

KJV: Wilt thou kill me, as thou diddest the Egyptian yesterday?

29. От сих слов Моисей убежал и сделался пришельцем в земле Мадямской, где родились от него два сына.

УПО: І втік Мойсей через слово оце, і стався приходьком у землі мадіямській, де зродив двох синів.

KJV: Then fled Moses at this saying, and was a stranger in the land of Midian, where he begat two sons.

30. По исполнении сорока лет явился ему в пустыне горы Синая Ангел Господень в пламени горящего тернового куста.

УПО: А коли сорок років проминуло, то з'явивсь йому Ангел Господній у полум'ї куща огняного в пустині Сінайської гори.

KJV: And when forty years were expired, there appeared to him in the wilderness of mount Sinai an angel of the Lord in a flame of fire in a bush.

31. Моисей, увидев, дивился видению; а когда подходил рассмотреть, был к нему глас Господень:

УПО: А Мойсей, як побачив, дивувався з видіння. А коли підійшов, щоб розглянути, був голос Господній до нього:

KJV: When Moses saw it, he wondered at the sight: and as he drew near to behold it, the voice of the LORD came unto him,

32. Я Бог отцов твоих, Бог Авраама и Бог Исаака и Бог Иакова. Моисей, объятый трепетом, не смел смотреть.

УПО: Я Бог отців твоїх, Бог Авраамів, і Бог Ісаків, і Бог Яковів! І затрусився Мойсей, і не відваживсь поглянути...

KJV: Saying, I am the God of thy fathers, the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob. Then Moses trembled, and durst not behold.

33. И сказал ему Господь: сними обувь с ног твоих, ибо место, на котором ты стоишь, есть земля святая.

УПО: І промовив до нього Господь: Скинь взуття з своїх ніг, бо те місце, на якому стоїш, то святая земля!

KJV: Then said the Lord to him, Put off thy shoes from thy feet: for the place where thou standest is holy ground.

34. Я вижу притеснение народа Моего в Египте, и слышу стенание его, и нисшел избавить его: итак пойдя, Я пошлю тебя в Египет.

УПО: Добре бачив Я утиск народу Свого, що в Єгипті, і стогін його Я почув, і зійшов, щоб їх визволити. Тепер ось іди, Я пошлю до Єгипту тебе.

KJV: I have seen, I have seen the affliction of my people which is in Egypt, and I have heard their groaning, and am come down to deliver them. And now come, I will send thee into Egypt.

35. Сего Моисея, которого они отвергли, сказав: кто тебя поставил начальником и судьей? сего Бог чрез Ангела, явившегося ему в терновом кусте, послал начальником и избавителем.

УПО: Цього Мойсея, що його відцурались вони, сказавши: Хто наставив тебе за старшого й суддю, цього Бог через Ангела, якому з'явився в кущі, послав за старшого й визвольника.

KJV: This Moses whom they refused, saying, Who made thee a ruler and a judge? the same did God send to be a ruler and a deliverer by the hand of the angel which appeared to him in the bush.

36. Сей вывел их, сотворив чудеса и знамения в земле Египетской, и в Чермном море, и в пустыне в продолжение сорока лет.

УПО: Він їх вивів, чуда й знамена вчинивши в землі єгипетській, і на Червоному морі, і сорок років у пустині.

KJV: He brought them out, after that he had shewed wonders and signs in the land of Egypt, and in the Red sea, and in the wilderness forty years.

37. Это тот Моисей, который сказал сынам Израилевым: Пророка воздвигнет вам Господь Бог ваш из братьев ваших, как меня; Его слушайте.

УПО: Це той Мойсей, що прорік Ізраїлевим синам: Господь Бог вам підійме Пророка від ваших братів, як мене, Його слухайте!

KJV: This is that Moses, which said unto the children of Israel, A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear.

38. Это тот, который был в собрании в пустыне с Ангелом, говорившим ему на горе Синае, и с отцами нашими, и который принял живые слова, чтобы передать нам,

УПО: Це той, що в пустині на зборах був з Ангелом, який промовляв йому на Сінайській горі, та з отцями нашими, і що прийняв він живі слова, щоб їх нам передати;

KJV: This is he, that was in the church in the wilderness with the angel which spake to him in the mount Sina, and with our fathers: who received the lively oracles to give unto us:

39. которому отцы наши не хотели быть послушными, но отринули его и обратились сердцами своими к Египту,

УПО: що його не хотіли отці наші слухати, але відіпхнули, і звернулися серцем своїм до Єгипту,

KJV: To whom our fathers would not obey, but thrust him from them, and in their hearts turned back again into Egypt,

40. сказав Аарону: сделай нам богов, которые предшествовали бы нам; ибо с Моисеем, который вывел нас из земли Египетской, не знаем, что случилось.

УПО: промовивши до Аарона: Зроби нам богів, які йшли б перед нами, бо не знаємо, що сталося з тим Мойсеєм, який вивів нас із краю єгипетського...

KJV: Saying unto Aaron, Make us gods to go before us: for as for this Moses, which brought us out of the land of Egypt, we wot not what is become of him.

41. И сделали в те дни тельца, и принесли жертву идолу, и веселились перед делом рук своих.

УПО: І зробили вони тими днями теля, і бовванові жертви приносили та веселилися з діл своїх рук.

KJV: And they made a calf in those days, and offered sacrifice unto the idol, and rejoiced in the works of their own hands.

42. Бог же отвратился и оставил их служить воинству небесному, как написано в книге пророков: дом Израилев! приносили ли вы Мне закленья и жертвы в продолжение сорока лет в пустыне?

УПО: Але Бог відвернувся від них, і попустив їх вклонятися силі небесній, як написано в книзі Пророків: Чи закленья й жертви Мені ви приносили сорок років у пустині, о доме Ізраїлів?

KJV: Then God turned, and gave them up to worship the host of heaven; as it is written in the book of the prophets, O ye house of Israel, have ye offered to me slain beasts and sacrifices by the space of forty years in the wilderness?

43. Вы приняли скинию Молоху и звезду бога вашего Ремфана, изображения, которые вы сделали, чтобы поклоняться им: и Я переселю вас далее Вавилона.

УПО: Ви ж носили намета Молохового, і зорю вашого бога Ромфана, зображення, що їх ви зробили, щоб вклонятися їм... Через те запроваджу вас аж за Вавилон!

KJV: Yea, ye took up the tabernacle of Moloch, and the star of your god Remphan, figures which ye made to worship them: and I will carry you away beyond Babylon.

44. Скиния свидетельства была у отцов наших в пустыне, как повелел Говоривший Моисею сделать ее по образцу, им виденному.

УПО: У наших отців на пустині була скинія свідоцтва, як Той ізвелів, Хто Мойсею казав, щоб зробив її за зразком, якого він бачив.

KJV: Our fathers had the tabernacle of witness in the wilderness, as he had appointed, speaking unto Moses, that he should make it according to the fashion that he had seen.

45. Отцы наши с Иисусом, взяв ее, внесли во владения народов, изгнанных Богом от лица отцов наших. [Так было] до дней Давида.

УПО: Її наші отці й узяли, і внесли з Ісусом у землю народів, яких вигнав Бог з-перед обличчя наших отців, аж до часу Давида.

KJV: Which also our fathers that came after brought in with Jesus into the possession of the Gentiles, whom God drove out before the face of our fathers, unto the days of David;

46. Сей обрел благодать пред Богом и молил, [чтобы] найти жилище Богу Иакова.

УПО: Він у Бога знайшов благодать, і просив, щоб оселю знайти для Бога Якова.

KJV: Who found favour before God, and desired to find a tabernacle for the God of Jacob.

47. Соломон же построил Ему дом.

УПО: І Соломон збудував Йому дім.

KJV: But Solomon built him an house.

48. Но Всевышний не в рукотворенных храмах живет, как говорит пророк:

УПО: Але не в рукотворнім Всевишній живе, як говорить пророк:

KJV: Howbeit the most High dwelleth not in temples made with hands; as saith the prophet,

49. Небо--престол Мой, и земля--подножие ног Моих. Какой дом созиждете Мне, говорит Господь, или какое место для покоя Моего?

УПО: Мені небо престол, а земля то підніжок ногам Моїм! Який Мені дім ви збудуєте, говорить Господь, або місце яке для Мого відпочинку?

KJV: Heaven is my throne, and earth is my footstool: what house will ye build me? saith the Lord: or what is the place of my rest?

50. Не Моя ли рука сотворила всё сие?

УПО: Хіба не рука Моя все це створила?...

KJV: Hath not my hand made all these things?

51. Жестоковийные! люди с необрезанным сердцем и ушами! вы всегда противитесь Духу Святому, как отцы ваши, так и вы.

УПО: О ви, твердошиї, люди серця й вух необрізаних! Ви завжди противитесь Духові Святому, як ваші батьки, так і ви!

KJV: Ye stiffnecked and uncircumcised in heart and ears, ye do always resist the Holy Ghost: as your fathers did, so do ye.

52. Кого из пророков не гнали отцы ваши? Они убили предвозвестивших пришествие Праведника, Которого предателями и убийцами сделались ныне вы, --

УПО: Котрого з пророків батьки ваші не переслідували? Вони ж тих повбивали, хто звіщав прихід Праведного, Якому тепер ви сталися зрадниками та убійниками,

KJV: Which of the prophets have not your fathers persecuted? and they have slain them which shewed before of the coming of the Just One; of whom ye have been now the betrayers and murderers:

53. вы, которые приняли закон при служении Ангелов и не сохранили.

УПО: ви, що Закона одержали через зарядження Анголів, та не зберігали його!...

KJV: Who have received the law by the disposition of angels, and have not kept it.

54. Слушая сие, они рвались сердцами своими и скрежетали на него зубами.

УПО: Як зачули ж оце, вони запалилися гнівом у серцях своїх, і скреготали зубами на нього...

KJV: When they heard these things, they were cut to the heart, and they gnashed on him with their teeth.

55. Стефан же, будучи исполнен Духа Святого, воззрев на небо, увидел славу Божию и Иисуса, стоящего одесную Бога,

УПО: А Степан, повний Духа Святого, на небо споглянув, і побачив Божу славу й Ісуса, що по Божій правиці стояв,

KJV: But he, being full of the Holy Ghost, looked up stedfastly into heaven, and saw the glory of God, and Jesus standing on the right hand of God,

56. и сказал: вот, я вижу небеса отверстые и Сына Человеческого, стоящего одесную Бога.

УПО: і промовив: Ось я бачу відчинене небо, і Сина Людського, що по Божій правиці стоїть!...

KJV: And said, Behold, I see the heavens opened, and the Son of man standing on the right hand of God.

57. Но они, закричав громким голосом, затыкали уши свои, и единодушно устремились на него,

УПО: Та вони гучним голосом стали кричати та вуха собі затуляти, та й кинулися однодушно на нього!...

KJV: Then they cried out with a loud voice, and stopped their ears, and ran upon him with one accord,

58. и, выведя за город, стали побивать его камнями. Свидетели же положили свои одежды у ног юноши, именем Савла,

УПО: І за місто вони його вивели, і зачали побивати камінням його. А свідки плащі свої склали в ногах юнака, який звався Савлом.

KJV: And cast him out of the city, and stoned him: and the witnesses laid down their clothes at a young man's feet, whose name was Saul.

59. и побивали камнями Стефана, который молился и говорил: Господи Иисусе! прими дух мой.

УПО: І побивали камінням Степана, що молився й казав: Господи Ісусе, прийми духа мого!...

KJV: And they stoned Stephen, calling upon God, and saying, Lord Jesus, receive my spirit.

60. И, преклонив колени, воскликнул громким голосом: Господи! не вмени им греха сего. И, сказав сие, почил.

УПО: Упавши ж навколішки, скрикнув голосом гучним: Не залічи їм, о Господи, цього гріха! І, промовивши це, він спочив...

KJV: And he kneeled down, and cried with a loud voice, Lord, lay not this sin to their charge. And when he had said this, he fell asleep.